

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 41. Sclavi convertuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](#)

tesimo quadragesimo octavo acta, atque Sæculum X.
exinde Religio Christiana multo latius A.C. 950.
quam antea in toto Septentrione propa-
gata.

§. XLI.

Sclavi convertuntur.

Sub idem tempus, nimirum anno non- *Regin. Cont.*
gentesimo quinquagesimo, cum Rex 950. *Sigeb.*
Otto Boleslaum Bohemiæ Regem qua- 950. *Adam.*
tuordecim annorum bello fractum tan- *II. c. 3. Chr.*
dem subegisset, Sclavi tributum pende- *MSS. ap.*
re promiserunt, eorumque pars maxima 5. *p. 574.*

Fidem amplexa est. Tunc igitur in il-
lis partibus multæ novæ Ecclesiæ ædifi-
catæ, & complura virorum seminarum-
que monasteria condita. Tota provin-
cia in regiones octodecim divisa, quæ
omnes, tribus exceptis, Fidem JESU
Christi suscepérunt.

Hadumarus Abbas Fuldensis Romam
SS. Apostolorum limina salutandi causa
profectus ad Agapitum Papam litem de-
tulit, quæ inter Heroldum Archiepisco-
pum Salisburgensem & Gerardum Ar-
chiepiscopum Laureacensem servebat,
cum uterque totius Pannoniæ Metropo-
litam se diceret. Ad tollendum hoc dis-
sidium Papa Gerardo epistolam scripsit,
in qua dicit; Ecclesiam ipsius Laurea-
censem semper fuisse Metropolitanam
utriusque solum Pannoniæ usque ad in- *to. 9. Conc.*

X 5 cursio- *p. 816.*

Sæculum X. cursiones Hunnorum, qui, urbe illa de-
A. C. 950. vastata, Archiepiscopum ad Sedem suam
 alio transferendam compulissent. Postea
 vero Arnonem, primum Archiepiscopum
 Salisburgensem, fuisse subrogatum.
 Nunc, cum a Cœlo his regionibus quies-
 concessa sit, utrique suam Dignitatem
 esse conservandam, ea lege, ut Archie-
 piscopus Salisburgensis Jurisdictione in
 Pannoniam Occidentalem, & Laurea-
 censis in Orientalem, atque præterea in
 Avares, Moravos, Sclavos jam conver-
 sos, vel qui deinceps Christiana Sacra
 suscepturnt essent, gauderet. Adjecta pœ-
 næ comminatione, Archiepiscopum Sa-
 lisburgensem sua Jurisdictione privan-
 dum fore, nisi huic judicio acquiesce-
 ret. (*)

Mabill. Att. Ejusdem Hadumari Abbatis Fulden-
Sæc. 5. pag. sis magna erat apud Ottonem Regem
 120. *Vitiq.* auctoritas, cuius jussu in monasterio suo
I. 2. p. 24. Fridericum Archiepiscopum Mogunti-
 num, coniurationis reum, captivum cu-
 stodivit. Unde vindictæ cupiditate fa-
 ctum creditur, quod Fridericus, & qui-
 dam alii Episcopi, anno nongentesimo
 qua-

(*) Videatur Sup. §. XXXVI. Hic quidem
 dicitur Archiepiscopus ad Sedem suam alio
 transferendam aliquando compulsus; sed locus
 non nominatur. Conjectura vero est, fuisse ci-
 vitatem Passaviensem.

quadragesimo sexto duram persecutio- Sæculum X.
nem contra monachos moverint; nam- A. C. 950.
que diebant; præstare paucos esse mo-
nachos & in virtute excellentes, quam
multos tepidos. Primo modica mona-
steria aggressi sunt, & deinde majora,
compluresque cœnobitæ, infirmitatis suæ
conscii, & vestem monasticam abje-
runt, & Cellis suis valedixerunt. At
brevi tempore desæviit ista tempestas.

§. XLII.

Concilium Augustanum.

Idem Fridericus Archiepiscopus Mogun- to. 9. Conc.
tinus Concilio, jubente Rege Ottone, p. 635.

Augustæ, anno nongentesimo quinqua-
gesimo secundo, Regni sui decimo sex-
to, Indictione decima, die septima men-
sis Augusti, celebrato præfuit. Aderant
Episcopi viginti quatuor tum ex Ger-
mania, tum ex Longobardia, quam Ot-
to nuper in suam potestatem redegerat.
Nam anno nongentesimo quadragesimo
quinto Rex Hugo, Italis a se deficienti-
bus, regnum qualemunque filio suo Lo-
thario tradiderat, & comportatis ingen-
tibus opibus in Provinciam se receperat,
ubi e vivis abiit. Elapso inde quadrien-
nio, Lothario veneno (familiari Italorum
indoli perfidia) e vivis sublato, Berenga-
rius interfecti æmulus Italia potitus est.
At Adelhaidis mariti sui Lotharii nece-
exacer-